

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Csp/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122300757
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122300757.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudkyňou JUDr. Evou Segečovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, 821 09 Bratislava-mestská časť Ružinov, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-mestská časť Ružinov, konajúca konateľom Mgr. Martinou Klačanovou, advokátkou, proti žalovanému A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX B. B., o zaplatenie 543,69,-EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 543,69,-EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 543,69,-EUR od 22.7.2021 do zaplatenia a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu dňa 29.4.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 543,69,-EUR a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 543,69,-EUR od 22.7.2021 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a to titulom neplnenia Zmluvy č. 2913677429 uzatvorenej dňa 28.5.2014 (ďalej len "zmluva o spotrebiteľskom úvere"), uzatvorenej v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.

2. Žalobca podaný návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 21.7.2021 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len "postupca") a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej žalobca uviedol, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 28.5.2014 Zmluvu č. 2913677429, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalobca zastáva názor, že uvedená zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch. Napriek opakovaným výzvam postupcu, žalovaný neplnil pohľadávku riadne a včas. Ďalej žalobca uviedol, že jeho pohľadávka predstavovala ku dňu jej postúpenia sumu vo výške 543,69,-EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 543,69,-EUR, riadneho úroku vo výške 0,-EUR, úroku z omeškania vo výške 0,-EUR, poplatkov vo výške 0,-EUR a poistenia splátok 0,-EUR. Takáto špecifikácia pohľadávky je generovaná

bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil žalobcovi úhradu 0,-EUR. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa podanou žalobou žalobca domáhal uhradenia sumy 543,69,-EUR, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 543,69,-EUR. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania zo sumy 543,69,-EUR, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to odo dňa 22.7.2021, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. K žalobe žalobca pripojil listinné dôkazy a to plnomocenstvo zo dňa 1.10.2020 a osvedčenie o registrácii pre DPH, platobnú históriu žalovaného od 1.3.2017 do 26.7.2021, pokus o zmier zo dňa 14.3.2022, s podacím hárkom zo dňa 15.3.2022, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.7.2021 s prílohami, Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby č. klienta G2Z060 zo dňa 28.5.2014, Všeobecné poisťné podmienky Tatra banky, a.s. účinné od 1.2.2014, Obchodné podmienky balíkov služieb D. B., E. pre fyzické osoby k bežným účtom v EUR účinné od 1.4.2013, Obchodné podmienky D. B., E. pre medzinárodné súkromné debetné karty účinné od 1.11.2014, zverejňované úrokové sadzby platné od 8.11.2006, Sadzobník poplatkov Tatrabanky, a.s. časť poplatky za služby pre fyzické osoby účinné od 28.2.2014, výzvu pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 23.9.2019 s podacím hárkom zo dňa 23.9.2019 a oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.7.2021.

4. Žalovaný bol v konaní nečinný a k žalobe sa nevyjadril.

5. Na výzvu súdu na preukázanie splnenia zákonných podmienok na zosplatenie a postúpenie pohľadávky podľa § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. a § 92 ods. 8 zákona o bankách predložením oznámenia o mimoriadnom zosplatení úveru alebo iného ukončenia zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, žalobca podaním doručeným súdu dňa 17.1.2023 doplnil svoje pôvodné skutkové tvrdenia uvedené vo formulárovo pripravenej žalobe a uviedol, že žalovaný uzavrel dňa 28.5.2014 s jeho právnym predchodcom Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu. V zmysle VII. zmluvy si dohodli poskytnutie povoleného prečerpania. Podľa čl. IX ods. 1 zmluvy, bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú. Žalobca ďalej doplnil svoje skutkové tvrdenia o konštatovanie, že je zrejme, že predmetom tohto konania je revolvingový úver vo forme povoleného prečerpania a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Na takýto zmluvný vzťah teda nie je možné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka, keďže plnenie dlhu nebolo dojednané v splátkach. Žalobca poukázal na komentár k ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí, že: "Pri plnení v splátkach je dlh, ktorého výška je vopred určená, rozdelený na dve alebo viac čiastkových plnení, ktorých súčet predstavuje celkový objem záväzku. Od plnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlišiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcom záväzkom vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená (aj keď ju možno objektívne predvídať vo vzťahoch na dobu určitú) a závisí od doby trvania samotného záväzku. Záväzkové vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom slova zmysle slova, ale uplynutím času, výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom. (...) Na právne vzťahy z opakujúcich sa plnením nemožno § 565 aplikovať." Postupca teda v danom prípade nebol povinný dodržať ani ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyzvať žalovaného na úhradu dlhu pred zosplatením úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Výzvu na úhradu zo dňa 23.9.2019 je preto potrebné považovať za výzvu na splnenie dlhu podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka: "Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal." Žalobca ďalej poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15CoCsp/1/2021 z 23.02.2021 s tým, že: "V posudzovanom prípade bol žalovanej poskytnutý veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) úverový rámec revolvingového úveru do sumy 1 100,- eur, ktorý mohla čerpať prostredníctvom karty (kreditná karta je typickým príkladom revolvingového úveru (...))V prípade výzvy zo dňa 27.06.2016 ide o výzvu, kde "splatnosť" dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil (§ 563 Občianskeho zákonníka), čo bolo účastníkmi dohodnuté vo VOP - viď. Hlava 7. § 2, Hlava 15. § 10 (bod 29. tohto rozhodnutia) tak, že splatnosť je kedykoľvek na požiadanie veriteľa pri splnení tam uvedených podmienok. Nejde o výzvu veriteľa na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (toto nevyplýva ani z obsahu výzvy) aký záver prijal okresný súd a nedôvodne aplikoval uvedenú právnu normu." Žalobca tak zastával názor,

že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 23.9.2019. Najvyšší súd SR dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017 vo svojom rozhodnutí uviedol, že: "Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čí i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolateľkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok)." Ďalej žalobca poukázal aj na ďalšie, obdobné rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018 a sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019, ktoré uvádzajú podmienky, ktoré musí banka splniť pri platnom postúpení pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru, na tretí (nebankový) subjekt. Banka teda musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky a dlžník musí byť nepretržite viac než 90 v omeškaní s plnením svojho záväzku po odoslaní tejto výzvy. V danom prípade boli uvedené podmienky, podľa nášho žalobcu, bez pochybností splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu, dlžník bol výzvou zo dňa 23.9.2019 vyzvaný na splnenie pohľadávky vo výške 1.869,39,-EUR. Zároveň je z predloženej platobnej histórie zrejme, že žalovaný po doručení tejto zásielky túto sumu neuhradil. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Žalobca napokon poukazoval aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/1/2021 z 18.3.2021 a na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/2/2022 z 28.7.2022, ktoré sa zaoberali tým, akú listinu je možné považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na základe uvedených skutočností mal žalobca za to, že v konaní preukázal, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda, že nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods.8 ZoB.

6. K podaniu žalobca priložil podací hárok preukazujúci odoslanie výzvy zo dňa 23.9.2019 spolu s printscreenom webovej stránky Slovenskej pošty preukazujúcim doručovanie tejto písomnosti.

7. Súd, rozsudkom sp. zn. 7Csp/32/2022 zo dňa 6.4.2023 žalobe vyhovel v časti uplatnených úrokov z omeškania (výrok I.), keď mal z predloženej platobnej histórie žalovaného za to, že dlh v časti uplatnenej istiny zanikol splnením podľa § 526 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka a to uhradením sumy 543,69,-EUR dňa 26.7.2021, teda v čase, keď o postúpení pohľadávky nemohol mať žalovaný objektívnu vedomosť (oznámenie o postúpení pohľadávky bolo datované až 28.7.2021, bez preukázania jeho doručovania žalovanému). V časti uplatnenej istiny súd žalobu zamietol (výrok II.), z dôvodu zániku dlhu v čase pred podaním žaloby na súd. Úspešnému žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal (výrok III.) z dôvodu, že mu preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

8. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Banskej Bystrici, uznesením sp. zn. 14CoCsp/21/2023-154 zo dňa 10.10.2023, rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odvolačný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádzal z nesprávne vyhodnotených dôkazov, pričom v ďalšom konaní sa mal súd prvej inštancie v prvom rade zamerať na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, s dôrazom na kvalitatívne nároky výzvy banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a za predpokladu, že sa preukáže existencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, mal súd prvej inštancie opätovne vykonať dokazovanie za účelom preukázania výšky dlhu žalovaného z titulu zmluvy o úvere, v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie má v ďalšom konaní rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania. K výzve banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách odvolací súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý za účelom zjednotenia výkladu uvedeného ustanovenia v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24. apríla 2018 jednoznačne konštatoval, že "ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon." K zhodnému záveru dospel Najvyšší súd SR aj vo svojom ďalšom rozhodnutí sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 16. júla 2018. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatoval, že keď mal súd prvej inštancie v konaní za preukázané naplnenie podmienky platnosti postúpenia pohľadávky v intencii ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keď výzvu banky na zaplatenie zo dňa 23. septembra 2019 (č.l. 53) považoval za relevantnú výzvu v zmysle predmetného ustanovenia (§ 92 ods. 8 Zákona o bankách), keďže podľa názoru súdu prvej inštancie bol žalovaný v predmetnej výzve upozornený, pre prípad neuhradenia dlhu, na možnosť postúpenia pohľadávky bankou na vymáhanie externej inkasnej spoločnosti alebo advokátskej kancelárii, potom bol záver súdu prvej inštancie predčasný, pretože z právnej úpravy ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj vychádzajúc z teleologického výkladu tohto zákonného ustanovenia, sledujúc účel a zmysel tejto právnej úpravy, vyplýva, že pred samotným postúpením pohľadávky banky na iný subjekt zákonná úprava vyžaduje osobitnú a samostatnú písomnú výzvu banky, v ktorej banka v relevantnej časovej súvislosti pred samotným uskutočnením postúpenia pohľadávky klienta na iný subjekt vyzve tohto klienta na eventuálne zaplatenie a splnenie si zameškaného záväzku voči banke s upozornením, že v súlade s dikciou ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, pokiaľ aj napriek písomnej výzve banky zostane naďalej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke, môže banka využiť svoje oprávnenie a svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť aj inému subjektu aj bez súhlasu klienta. Práve s prihliadnutím na sledovaný účel a cieľ tejto právnej úpravy - a to je poskytnúť ochranu klientom banky v tom zmysle, že po upozornení na možnosť postúpenia pohľadávky aj bez jeho súhlasu na iný subjekt a na základe vyčíslenia konkrétnej výšky pohľadávky, má klient reálnu možnosť účinne zabrániť postúpeniu pohľadávky a to tým, že svoj dlh voči banke dodatočne uhradí. Klientovi banky sa uvedeným spôsobom poskytuje dostatočný informačný a časový priestor na to, aby mohol predísť, resp. zvrátiť tak závažný právny následok, akým je postúpenie pohľadávky bankového subjektu na nebankový subjekt. Uvedený výklad zodpovedá okrem iného aj označeniu 14. časti zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO. Práve takouto formou je ochrana klientov účinne, nielen fiktívne, zabezpečená. Ďalej odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia považoval za dôvodnú aj odvolaciu námietku žalobcu k záveru súdu prvej inštancie o zániku dlhu žalovaného splnením spočívajúcu v tom, že platobné operácie, v ním predloženej platobnej histórii žalovaného, nepredstavujú úhrady žalovaného, ale ide o odpisy pohľadávok, čo vyplýva predovšetkým z popisu predmetných platobných operácií ako "2913677429 A Odpis/Odpredaj", teda ide o internú účtovnú operáciu banky, ktorá po postúpení pohľadávky zvyšok dlžnej sumy pre svoje interné potreby zaúčtovala, resp. odpísala, čo preukazuje skutočnosť, že predmetné platobné operácie boli na účte žalovaného vykonané pár dní po postúpení pohľadávky. Súd prvej inštancie sa tak nedostatočne zaoberal skúmaním dodržania postupu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď sa dostatočne nevenoval zisteniu, či došlo k naplneniu kvalitatívnych nárokov na výzvu banky v závislosti zachovania relevantnej časovej súvislosti pred výzvou banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a samotným uskutočnením postúpenia pohľadávky z banky na žalobcu.

9. Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný.

10. Súd vo veci opätovne konal a nariadil pojednávanie.

11. Na výzvu súdu, aby žalobca preukázal, že jeho právny predchodca postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu po splnení zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca v podaní, doručenom súdu dňa 29.11.2023, prostredníctvom právneho zástupcu, ospravedlnil svoju

neúčast' na pojednávaní a súhlasil s rozhodnutím súdu vo veci bez jeho účasti na pojednávaní. K splneniu podmienok ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách zastával názor, že všetky podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách boli dodržané, keď žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 23.9.2023. Poukázal na to, že Najvyšší súd SR, vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28. marca 2018 uviedol, že: "Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolaťelkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok)." Ďalej uviedol, že aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018 hovorí o tom, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách stanovuje povinnosti: a) Preukázateľné odoslanie písomnej výzvy dlžníkovi v omeškaní b) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. "Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej príhode je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyklučuje." Aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019 "V zmysle § 92 ods. 8 vyššie citovaného zákona, banka musí pre platné postúpenie pohľadávky splniť nasledovné podmienky: a/ musí písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b/ ak je napriek písomnej výzve klient v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu, môže banka postúpiť pohľadávku uplynutím uvedených 90 dní." Z vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR žalobca vyvodil, že podmienkami pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách sú, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky a že dlžník musí byť nepretržite viac než 90 dní v omeškaní s plnením svojho záväzku po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Tieto podmienky boli splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 23.9.2019 vyzvaný na splnenie pohľadávky. Žalovaný túto sumu neuhradil a preto nemožno mať pochybnosti o jeho 90 dňovom nepretržitom omeškaní. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/1/2021 z 18.03.2021: Z predloženej listiny - "vyhlásenia o predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru" zo dňa 27.7.2017, ku ktorej žalobca predložil aj podací lístok vyplýva, že právny predchodca (aj keď v zmysle vyššie uvedeného v rozpore so ustanoveniami zákona) vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 28.7.2017. Z uvedenej listiny nevyplýva iba stanovenie predčasnej splatnosti úveru ale aj výzva na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, ktoré predstavuje sumu 13.594,55 Eur, v lehote do 10.8.2018. Dlžník bol uvedenou výzvou upozornený, že "ak nedôjde k zaplateniu pohľadávky s príslušenstvom v uvedenej lehote, má banka právo pohľadávku postúpiť alebo

zveriť do mandátnej správy tretej strane." Ani odvolaciemu súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu súd prvej inštancie nepovažoval uvedenú listinu, s prihliadnutím na jej obsah, aj za výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Poukázal ďalej na obdobné rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/16/2022 z 28.06.2022, sp. zn. 2CoCsp/83/2021 z 30.11.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/36/2021 z 30.11.2021, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/2/2022 z 28.07.2022. Postupca tak postupoval v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo platne. Žalobca je tak aktívne vecne legitimovaným v tomto konaní a žiadal aby súd podanej žalobe vyhovel.

12. Súd vo veci konal a rozhodoval v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil ako aj v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nezúčastnil a ani nepožiadaval o jeho odročenie.

13. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah, v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. dňa 28.5.2014 a pokiaľ ide o postúpenie práv, v súlade s právnou úpravou platnou v deň postúpenia pohľadávky, t.j. dňa 21.7.2021.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

17. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, (1) Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. (2) Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, (1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. (2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

20. Podľa § 559 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

21. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom

23. Podľa § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník (ďalej len "ObZ"), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

24. Podľa § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

25. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "zák. č. 129/2010 Z.z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

28. Podľa § 2 písm. e) zák. č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

29. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

31. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

32. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z."), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

37. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a to návrhom na vydanie platobného rozkazu (č.l. 1 - 6), plnomocenstvom zo dňa 1.10.2020 a osvedčením o registrácii pre DPH (č.l. 7 a 18), platobnou históriou žalovaného od 1.3.2017 do 26.7.2021 (č.l. 10 - 16), pokusom o zmier zo dňa 14.3.2022 s podacím hárkom zo dňa 15.3.2022 (č.l. 17), Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.7.2021 s prílohami (č.l. 19 - 28), Zmluvou o bežnom účte fyzickej osoby č. klienta G2Z060 zo dňa 28.5.2014 (č.l. 29 - 30), Všeobecnými poisťovacími podmienkami Tatra banky, a.s. účinnými od 1.2.2014 (č.l. 31 - 38), Obchodnými podmienkami balíkov služieb Tatra banky, a.s. pre fyzické osoby k bežným účtom v EUR účinnými od 1.4.2013 (č.l. 39 - 41), Obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. pre medzinárodné súkromné debetné karty účinnými od 1.11.2014 (č.l. 41 rub - 47), zverejňovanými úrokovými sadzbami platnými od 8.11.2006 (č.l. 48), Sadzobníkom poplatkov Tatrabanky, a.s. časť poplatky za služby pre

fyzické osoby účinným od 28.2.2014 (č.l. 49 - 52), výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 23.9.2019 s podacím hárkom zo dňa 23.9.2019 (č.l. 53 - 54), oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.7.2021 (č.l. 55), podaním žalobcu zo dňa 17.1.2023 (č.l. 98 - 106), podacím hárkom k výzve zo dňa 23.9.2019 spolu s printscreenom webovej stránky Slovenskej pošty (č.l. 107-108), podaním žalobcu - ospravedlnením z 30.3.2023 (č.l. 117), uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 14CoCsp/21/2023-154 zo dňa 10.10.2023 (č.l. 154 a nasl.), podaním žalobcu zo dňa 29.11.2023 (č.l. 167-171), podacím hárkom zo dňa 28.7.2021 a záznamom o sledovaní zásielky (č.l. 172-173), podacím hárkom zo dňa 23.9.2019 a záznamom o sledovaní zásielky (č.l. 174-175), ako aj ostatnými listinami nachádzajúcimi sa v súdnom spise. Z uvedených listinných dôkazov, ako aj z obsahu celého spisového materiálu, súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

38. Súd vychádzajúc zo záverov, ku ktorým dospel odvolací súd v uznesení sp. zn. 14CoCsp/21/2013-154 zo dňa 10.10.2023, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Csp/32/2022 zo dňa 6.4.2023, opätovne pristúpil k právnenému posúdeniu veci.

39. Súd sa opätovne zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v spore.

40. Súd rešpektujúc autoritu odvolacieho súdu, nemohol neprihliadnuť na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v skutkovo obdobnej veci. Z časového hľadiska ide o rozhodnutie zverejnené po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.9.2023, v ktorom v bode 32 a 35 uviedol, že: "32. Rozhodnutie najvyššieho súdu z 24. apríla 2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí všeobecných súdov Slovenskej republiky ako R 60/2018 jednoznačne určilo, že zákon č. 483/2001 Z. z. je kľúčovým právnym predpisom upravujúcim činnosť bánk, ktorého § 92 ods. 8 zároveň veľmi presne upravuje, za akých okolností môže banka postúpiť pohľadávku z úveru na inú banku a tiež aj na tretiu osobu, a to aj na osobu bez bankovej licencie a bez súhlasu dlžníka. Pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 vyššie citovaného zákona musí banka a/ písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b/ ak je napriek písomnej výzve klient v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu, môže uplynutím uvedených 90 dní pohľadávku postúpiť. Postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom (nasledované ďalej v rozhodovacej činnosti napr. v rozhodnutiach sp. zn. 7Cdo/26/2017, 4Cdo/83/2021, 5Cdo/36/2020, 4Cdo/162/2020). 35. Primárnym právnym problémom v prejednávanej veci je posúdenie (ne)platnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ, pretože od tejto skutočnosti sa odvíja aktívna vecná legitimitácia žalobkyne. Rozhodujúcim je teda posúdenie, aké podmienky musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobkyňu zmluvou o postúpení pohľadávok, keď je zrejmé, že ich nedodržanie je sankcionované absolútnou neplatnosťou tohto právneho úkonu pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Podľa názoru dovolacieho súdu niet žiadneho dôvodu odkláňať sa od názorov vyjadrených v citovanom judikáte R 60/2018 a vyžadovať, aby výzva banky adresovaná dlžníkovi v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahovala ďalšie, osobitné náležitosti než tie explicitne vyjadrené. Uvedené rozhodnutie jasne definovalo podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky, a to a/ preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a b/ dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní." Najvyšší súd zaujal v bodoch 37. a 41. odôvodnenia právny názor, že: "37. Ak banka klienta/dlžníka písomne vyzve na úhradu presne špecifikovanej konkrétnej sumy pohľadávky, možno takúto písomnosť považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a následne možno pohľadávku postúpiť, pretože dlžník bol upozornený na omeškanie s úhradou jeho peňažného záväzku. Z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky, musí z nej však byť bez akýchkoľvek pochybností zrejme konkrétna špecifikácia pohľadávky, ktorú má dlžník uhradiť. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje, že uvedenú otázku okrajovo riešilo aj rozhodnutie sp. zn. 7Cdo/191/2021, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky. 41. V kontexte uvedeného najvyšší súd záverom konštatuje, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách musí banka klienta informovať o možnosti postúpiť pohľadávku na tretiu osobu. Výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu (§ 45 ods. 1 OZ)." Súd, s poukazom na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, v dovolacom konaní o obdobnej

právnej veci, ku ktorého zverejneniu došlo po rozhodnutí odvolacieho súdu, sa odklonil od názoru odvolacieho súdu z dôvodu, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR ovplyvňuje prax nižších súdov a je tak dôvodom na zmenu posúdenia právnej otázky platnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Ide o jeden z výnimočných dôvodov, kedy sa princíp viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu nemusí uplatniť.

41. Súd po opätovnom preskúmaní veci uvádza, že v konaní nebolo sporné, že žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní odvodzoval zo Zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 21.7.2021, medzi Tatra bankou, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Nebolo sporné, že predmetom postúpenia bola pohľadávka z nezaplateného úveru - z povoleného prečerpania na bežnom účte, spolu s jej príslušenstvom, žalobcovi. Nesporné bolo, že v čase postúpenia, t.j. dňa 21.7.2021, bola postupovaná pohľadávka vo výške 543,69,-EUR, ktorú si žalobca v konaní uplatnil podanou žalobou.

42. V konaní nebolo sporné a bolo preukázané, zo zmluvy o bežnom účte, č. klienta G2Z060 zo dňa 28.5.2014, že k účtu č. IBAN: KK03 1100 0000 0029 1367 7429 vedeného v prospech žalovaného, bolo podľa čl. VII. tejto zmluvy povolené voliteľné prečerpanie bežného účtu tak, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver formou povoleného prečerpania bežného účtu s úverovým limitom 200,-EUR, úrokovou sadzbou 18,9 % p.a., debetnou úrokovou sadzbou 25 % p.a., dobou trvania zmluvy - až do trvania oprávnenia čerpať úver podľa tejto zmluvy, a s konečnou splatnosťou v deň podania žiadosti o zrušenie bežného účtu alebo balíka služieb k bežnému účtu alebo v deň odstúpenia od zmluvy alebo v deň požiadania banky o splatenie úveru.

43. Ďalej nebolo v konaní sporné a bolo preukázané, z predloženej platobnej histórie žalovaného od 1.3.2017 do 26.7.2021, že si žalovaný svoje zmluvné povinnosti neplnil riadne a včas, na základe čoho ho právny predchodca žalobcu vyzval dňa 23.9.2019, výzvou pred mimoriadnou splatnosťou na úhradu pohľadávky vo výške 1.869,39,-EUR. Výzva bola žalovanému doručovaná dňa 23.9.2019 do sféry jeho dispozície, t.j. na adresu uvedenú v zmluve, pričom dňa 17.10.2019 bola vrátená odosielateľovi z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote.

44. Z obsahu výzvy zo dňa 23.9.2019 vyplýva, že žalovaný bol ku dňu 21.9.2019 v omeškaní s uhradením pohľadávky voči banke v sume 1.869,39,-EUR, že bol bankou vyzvaný, aby dlžnú pohľadávku uhradil v lehote 5 kalendárnych dní s tým, že ak pohľadávku neuhradí banka pristúpi k mimoriadnemu zosplateniu úveru. Uvedenú výzvu je tak možné považovať za výzvu nielen podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale aj podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže v nej bol žalovaný vyzvaný na úhradu konkrétnej výšky pohľadávky a nad rámec zákona bol aj upozornený, pre prípad neuhradenia dlhu, na možnosť postúpenia pohľadávky bankou, na vymáhanie externej inkasnej spoločnosti alebo advokátskej kancelárii. Výzva bola doručovaná do sféry dispozície žalovaného, ktorý tak mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu (§ 45 ods. 1 OZ) a k následnému postúpeniu pohľadávky došlo viac ako 90 dní do doručení výzvy žalovanému.

45. Pokiaľ ide o otázku čo je v danom prípade dispozičnou sférou žalovaného pri doručovaní poštových zásielok, súd vychádzal predovšetkým z predloženej zmluvy o bežnom účte fyzickej osoby, v ktorej bola uvedená adresa trvalého pobytu žalovaného. Žalovaný žiadnu inú korešpondenčnú adresu neuviedol. Na základe uvedeného súd nemal pochybnosti o tom, kde je reálne miesto pobytu žalovaného. Ak právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému poštové zásielky na adresu trvalého bydliska, ktorú uviedol sám žalovaný a žiadna zmena adresy zo strany žalovaného mu oznámená nebola, potom podľa názoru súdu možno dospieť k záveru, že poštové zásielky doručoval právny predchodca žalobcu (banka) do sféry dispozície žalovaného a to na adresu jeho trvalého pobytu, ktorú je potrebné považovať za sféru jeho dispozície, pretože žalovaný mal právo si na danej adrese poštové zásielky preberať (súd poznamenáva, že ide o adresu vedenú aj v Registri obyvateľov, z ktorej vychádza súd, evidovanú už od roku 1990). V danom prípade preto súd dospel k záveru, že zásielky doručované právnym predchodcom žalobcu, žalovanému na danú adresu, sa dostali do sféry dispozície žalovaného, že žalovaný mal objektívnu možnosť oboznamovať sa s ich obsahom, avšak svojím subjektívnym rozhodnutím (nepreberať zásielky) sa s nimi neoboznámil. Súd ďalej poukazuje na to, že preukázať, že písomnosť sa dostala do sféry dispozície spotrebiteľa, musí tá strana sporu, ktorá z doručenia písomnosti pre seba vyvodzuje priaznivý následok. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti, z ktorej žalobca vyvodzuje pre seba priaznivé účinky v podobe nadobudnutia pohľadávky bola na žalobcovi.

Žalobca k uvedenej otázke predložil potvrdenia slovenskej pošty o sledovaní poštových zásielok, z ktorých mal súd preukázané, že zásielky boli žalovanému doručované do sféry jeho dispozície, že si ich žalovaný neprevzal v odbernej lehote a preto boli vrátené späť, odosielateľovi. Keďže skutočnosť, že žalovaný zásielky v odbernej lehote neprevzal nemožno pričítať za vinu právneho predchodcovi žalobcu, súd zásielky považoval za doručené.

46. V konaní bolo napokon nesporné, že právny predchodca, ako postupca oznamoval postúpenie pohľadávky žalovanému listom datovaným dňa 28.7.2021, ktoré žalovanému doručoval do sféry jeho dispozície, pričom zásielka bola dňa 24.8.2021 vrátená odosielateľovi z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote.

47. Žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu (bankou) vyzvaný, dňa 23.9.2019 na úhradu dlžnej pohľadávky, s obsahom výzvy sa mohol objektívne oboznámiť, a medzi objektívnou možnosťou oboznámenia sa a postúpením pohľadávky (21.7.2021) uplynulo viac ako 90 dní. K postúpeniu pohľadávky tak došlo v relevantnej časovej súvislosti, po dodržaní minimálnej lehoty 90 dní odo dňa doručenia výzvy na uhradenie dlhu. Pokiaľ ide o časový odstup medzi výzvou banky na úhradu dlhu a postúpením pohľadávky bankou na tretiu osobu, zákonná úprava v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani v ustanoveniach § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, neurčuje pre veriteľa žiadnu lehotu, do ktorej je veriteľ oprávnený pohľadávku voči dlžníkovi postúpiť tretej osobe. Súd preto dospel k záveru, že časové súvislosti postúpenia pohľadávky dodržané boli. Súd dodáva, že je výlučne na veriteľovi, či sa vymáhaním svojich pohľadávok zaoberá sám, v rámci svojej internej zamestnaneckej štruktúry, napríklad nejaké časové obdobie, alebo svoje pohľadávky po splnení zákonných podmienok postupuje za odplatu (alebo aj bezodplatne) na tretie osoby, ktoré následne postúpené pohľadávky vymáhajú. Relevantnú časovú súvislosť uvedenú v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, právny predchodca žalobcu (banka) dodržal.

48. Súd, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, tak aj po opätovnom preskúmaní veci dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu bola v konaní daná, keď predmetom postúpenia bola pohľadávka postúpená v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. aj § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka.

49. Súd sa ďalej, v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu zaoberal dokazovaním výšky dlhu žalovaného z titulu zmluvy o úvere.

50. Súd viazaný závermi odvolacieho súdu, keď odvolací súd uložil súdu prvej inštancie zaoberať sa dokazovaním výšky dlhu žalovaného, sa v novom konaní zaoberal tvrdeniami žalobcu v podanom odvolaní napriek tomu, že odvolací súd neuviedol, či nové tvrdenia žalobcu v podanom odvolaní (ktoré žalobca v pôvodnom konaní pred súdom prvej inštancie netvrdil) považoval za novoty v odvolacom konaní prelamiujúce zákonnú koncentráciu konania podľa § 154 CSP a z akého dôvodu.

51. Z predloženej platobnej histórie žalovaného a z tvrdení žalobcu v podanom odvolaní mal súd preukázané, že dve platby vo výške 39,64,-EUR a 504,05,-EUR, spolu sumu vo výške 543,69,-EUR, ktoré sú uvedené v platobnej histórii žalovaného ako kreditné operácie, nepredstavujú úhrady zo strany žalovaného, ale ide o odpisy pohľadávok v internej evidencii právneho predchodcu žalobcu (banky). Uvedená skutočnosť vyplýva z popisu predmetných platobných operácií ako "2913677429 A Odpis/Odpredaj", ako aj zo skutočnosti, že predmetné platobné operácie boli na účte žalovaného vykonané pár dní po postúpení pohľadávky. Ide teda o interné účtovné operácie banky, ktorá po postúpení pohľadávky, zvyšok dlžnej sumy pre svoje interné potreby zaúčtovala ako kreditné operácie, resp. ich odpísala.

52. Teda, vychádzajúc z uvedeného skutkového a právneho stavu veci, súd priznal žalobcovi neuhradenú sumu vo výške 543,69,-EUR, vyplývajúcu z platobnej histórie žalovaného, t.j. sumu akú si v konaní uplatnil, keď súd nemal preukázané, že by žalovaný záväzok voči žalobcovi uhradil, resp. že by mu záväzok zanikol iným spôsobom.

53. Z dôvodu, že sa žalovaný dostal s plnením svojho dlhu do omeškania, keď dlžnú sumu neuhradil právneho predchodcovi žalobcovi riadne a včas, súd priznal žalobcovi v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka, aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 543,69,-EUR od 22.7.2021 do zaplatenia, teda tak, ako si ich žalobca uplatnil, odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia

pohľadávky do dňa zaplata pohľadávky. Výška úrokov z omeškania bola uplatnená v súlade s § 3 vyhl. MS SR č. 87/1995 Z.z. pričom ide o zákonné úroky z omeškania, t.j. také, na ktoré mu vznikol, ako veriteľovi, nárok priamo zo zákona.

54. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V spore bol v celom rozsahu úspešný žalobca a preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní

došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nesplní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.